

РЕШЕНИЕ

№ 3775

гр. София, 07.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 134 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА

при участието на секретаря МИХАЕЛА М. МИЛЧОВА
като разглежда докладваното от АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА Административно наказателно дело № 20221110212782 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН, вр. чл. 189, ал. 8 от ЗДвП.

Образувано е по жалба на А. А. А. срещу електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 6276527/2022г., издаден от СДВР, с който за извършено нарушение на [чл. 21, ал.1 ЗДвП](#) и на основание [чл. 189, ал.4](#), вр. [чл. 182, ал.4 ЗДвП](#) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 800,00 лева.

Жалбоподателят намира издадения ЕФ за неправилен и незаконосъобразен и като такъв иска неговата отмяна. Оспорва засечената с техническото средство скорост на движение, както и неговата изправност, като сочи, че в процесния участък е обективно невъзможно да развие посочената в ЕФ скорост. Излага доводи, че е заснета скорост на друг автомобил.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява,представява се от упълномощен процесуален представител – адв. Б., която поддържа жалбата и прави искане за отмяна на атакувания ЕФ. Излага доводи, че не е ясно засечената скорост на кой точно от движещите се автомобили е. Намира, че обвинението е доказано по безспорен и категоричен начин. Моли за съдебен акт в тази насока. Претендира разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се явява, не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки от упълномощен процесуален представител. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата, съдът намира следното :

Жалбата е депозирана в срока по [чл. 189, ал.8 от ЗДвП](#), от процесуално легитимирано лице и

срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разглеждана по същество, същата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** .

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 14.08.2022г., в 14:39 часа, в гр. София, на БУЛ. П.К.Яворов до № 36, с посока на движение от бул. Драган Цанков към бул. Черни връх, при въведено ограничение на скоростта 50 км/ч, в населено място, с мобилна система за видеоконтрол ATCC CORDON M2, позиционирана на тротоара до пътното платно, била засечена скорост на движение на МПС – марка „БМВ ”, модел „530Д” с рег. № XXXX, 86 км./ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) при разрешена такава – 50 км./ч., т.е. превишение – 36 км./ч. Лекият автомобил бил регистриран на А. А. А. .

При извършена проверка в деловодната система на ОПП-СДВР било установено, че срещу А. има издаден ЕФ № К 4480164/2021г., за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, който е влязъл в законна сила на 07.09.2021г.

Въз основа на тези данни бил издаден К № 6276527/2022г., издаден от СДВР, с който за извършено нарушение на [чл. 21, ал.1 ЗДвП](#) и на основание [чл. 189, ал.4](#), вр. [чл. 182, ал.4 ЗДвП](#) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 800,00 лева

От разпечатка от паметта на техническо средство, която е веществено доказателство, изготвено по реда на [чл. 189, ал.15 ЗДвП](#), се установява, че на процесната дата – 14.08.2022г., в 14:39:15ч. с посочени точни координати на местоположението е засечена скорост на движение от 89 км/ч, като са записани датата, часа, посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационния номер на автомобила.

Горната фактическа обстановка се установява от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4480164/2022; свален на хартиен носител снимков материал за описаното нарушение; снимка за позициониране на техническото средство ;справка за собственика на превозното средство; копие на Заповед на Министъра на вътрешните работи относно утвърждаване на образец на електронен фиш ; протокол за проверка на техническото средство; удостоверение от Български институт по метрология за одобрен тип средство за измерване посочено във фиша ; протокол за използване на АТСС; ежедневна форма на отчет ; разпечатка от деловодна система за датата на издаване и връчване на ЕФ 4480164; справка картон на водач; разписка за връчване на ЕФ 6276527; схема за организацията на движението в посочения участък

Събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на [чл. 283 НПК](#), съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

Съгласно [чл. 165, ал.2, т.6 ЗДвП](#) органите по контрол на спазване правилата за движение по пътищата имат право за установяване на нарушенията да използват два вида технически средства или системи - заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. Следователно заснетият образ, на който са записани датата, часа, засечената скорост на движение и регистрационния номер на автомобила, представлява годно веществено доказателствено средство по смисъла на [чл. 189, ал.15 ЗДвП](#), изготвено по предвидения в закона ред, поради което може да установи извършеното нарушение.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал.1 от ЗАНН](#), в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП/електронен фиш, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от [чл. 314, ал.1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

Законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се санкционират освен с наказателно постановление и с „електронен фиш“ като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване и налагане на наказанията. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Съгласно ТР № 1 от 26.02.2014 год. по т.д. № 1/2013 год. на ВАС издаването на ЕФ е строго ограничено и е възможно само в случаите на предварително стационарно позиционирани технически средства, със съответните обозначения за съществуването им (чл. 165, ал.2, т.6 и т.7 от ЗДП), които работят на автоматичен режим без нужда от обслужване от съответния контролен орган.

Редакция чл. 189, ал.4 от ЗДП към момента на установяване на нарушението гласи, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Точка 65 (Нова – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) от ДР на ЗДП определя, че "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

На основание чл. 165, ал.3 от Закона за движението по пътищата Министерът на вътрешните работи е издал НАРЕДБА № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за

движение по пътищата, обн., ДВ, бр. 36 от 19.05.2015г., с която се уреждат условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи (АТСС) за контрол на правилата за движение по пътищата. В чл. 2 от Наредбата се прави разграничение между стационарни и мобилни АТСС, като чл. 3 гласи, че за установените от АТСС нарушения на правилата за движение по пътищата се издават електронни фишове чрез използване на автоматизирана информационна система.

Анализът на всички посочените нормативни разпоредби налага извода, че към дата на нарушението отразена в ЕФ – 14.08.2022год. нарушенията на правилата за движение по пътищата могат да се установяват и санкционират, чрез издаване на електронен фиш, не само чрез използване на стационарни АТСС, а и посредством мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол. Въведените с Наредбата изисквания относно въвеждането в експлоатация, реда за използване и автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган - освен включването и изключването на мобилното АТСС /чл. 9 от Наредбата/, отговарят на изискванията залегнали в цитираното по-горе Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС – Общо събрание на колегиите, относно непълнотите в регламентацията на работата на "техническите средства" преди изменението на чл. 189, ал.4 от ЗДП с ДВ., бр. 19 от 2015г. В контекста на горното и отчитайки настъпилата законодателна промяна настоящия съд приема, че ЕФ за нарушение за скорост по ЗДвП може да бъде издаден и когато нарушението бъде установено и заснето с мобилно автоматизирано техническо средство или система, при условие че са изпълнени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. Съгласно чл.10, ал.1 от цитираната наредба за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението. Съгласно ал.2 от същия член на наредбата протоколът се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и края на контролирания участък, а съгласно ал.3 при работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда.

Съгласно чл.11, ал.1 от Наредбата за измерване на скоростта от мобилно АТСС се използват служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток или работещи на място за контрол, или АТСС се разполага временно на участък от пътя.

В случая нарушението е установено от мобилна система за видеоконтрол CORDON M2 надлежно калибрована, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Ето защо съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. Именно по тази причина в електронния фиш липсва

посочване на конкретен издател, тъй като операторът на системата за видеоконтрол няма това качество.

При работа с временно разположени на участък от пътя АТСС за контрол на скоростта съгласно чл. 10, ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2017г. е налице изискване за прилагане към протокола за използването на АТСС на снимка на разположението на уреда. Към административните преписки във връзка с налагане на глоби за превишения на разрешената скорост с електронни фишове следва да се прилагат снимки на разположението на уреда/АТСС, т.е. точно да се прилага нормата на чл. 10, ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2017г. В случая контролният орган е приложил такава, от която е видно, че АТТС е поставено на контролирания участък от пътя и работи на автоматичен режим, без човешка намеса.

Към датата на извършване на нарушението е отпаднало изискването на чл.165, ал.2, т.8 от ЗДвП.

В съответствие с разпоредбата на чл.189, ал.8 от ЗДвП, АНО е изпратил на съда цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл.21, ал. 1 от ЗДвП, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. Писмени доказателства относно всички тези обстоятелства се съдържат в кориците на делото.

От изисканата служебно от съда справка по отношение на въведената в района организация на движението и поставена хоризонтална маркировка и вертикална сигнализация безспорно се установява, че процесния участък е в рамките на населено място и не е въвеждано различно ограничение на скоростта от визираното в чл. 21, ал 1 от ЗДвП.

Съдът приема за доказано авторството на деянието, тъй като автомобилът е заснет с мобилна камера за превишена скорост и снимката е приложена по делото, като върху нея са посочени датата и часът на нарушението.

Жалбоподателят е бил санкциониран на основание чл. 188,ал. 1 от ЗДвП в качеството му на собственик на процесния автомобил.

По отношение на направените от страна на жалбоподателя възражения, Съдът намира, че в конкретния случай не се доказва да е било заснето друго МПС и установената от АТТС скорост на движение да касае него.

Атакуваният ЕФ съдържа всички необходими и предвидени от закона реквизити, като от описаното в него в достатъчна степен може да се изведе за какво нарушение е санкциониран нарушителя.

Санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, предвижда налагане на наказание глоба в двоен размер на предвиденото за съответното нарушение. В случая е налице превишаване на въведеното ограничение на скоростта от 50 км/ч, в населено място с 36 км/ч., което попада в хипотезата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, която предвижда за нарушения на

максимално допустимата скорост за движение в рамките на населено място, когато превишаването е между 31 и 40 км/ч /ч да се налага наказание глоба в размер на 400 лева, респективно двойният размер на същата се равнява именно на 800 лева, каквото е и наложената с атакувания електронен фиш глоба. Санкцията е абсолютно определена, в цитираните разпоредби на ЗДвП, поради което не съществува възможност размерът ѝ да бъде изменен от съда, с оглед, на което не се нуждае от допълнително обсъждане.

Тук е мястото да се посочи, че макар ЕФ да търпи критика по отношение начина на посочване на санкционна разпоредба, доколкото не е изрично посочена хипотезата, към която е препращането на чл. 182, ал. 4 ЗДвП, то тази непрецизност не е съществена до степен да обуслови отмяна на ЕФ. От една страна в същия е изрично дефинирана нарушената законова норма, а именно чл. 21, ал. 1 ЗДвП, както и санкционната норма, която определя размера на наказанието. Изрично посочения размер на превишението допуснато в рамките на населено място, а именно 36 км/ч и простата математическа операция не поставят никакви затруднения при определяне на фиксираната по размер глоба. Действително административно-наказателния процес е формален, т. е. актовете и действията се подчиняват на определени правила включително по отношение на формата и съдържанието си, но това не означава, формалистичен. Разумната преценка на съдържанието на атакувания ЕФ сочи, че същият съдържа всички реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП, в частност нарушената законова разпоредба- чл. 21, вр. ал. 1 ЗДвП, а съдържанието му е достатъчно информативно, за да позволи на наказаното лице да разбере кои са обстоятелствата, които му се вменяват във вина, коя правна разпоредба е нарушена, както и най-сетне какви са допълнителните обстоятелства от значение за отговорността, а именно наличието на по-рано издадения и влязъл в сила електронен фиш, който определя извършеното като повторно. Предвид на това съдът намира, че допуснатата от наказващата администрация непрецизност не е попречила на нарушителя да разбере, който и да е от аспектите на отговорността за конкретното нарушение. (в този смисъл и Решение № 3882 от 10.06.2022 г. по адм. д. № 1436/2022 г., Решение № 1744 от 20.03.2023 г. по адм. д. № 1273/2023 г., Решение № 3868 от 10.06.2022 г. по адм. д. № 1446/2022 г. всички по описа на АССГ). Правилно и законосъобразно, с оглед установените факти е приложена разпоредбата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП и е наложена глоба в двоен размер, предвиден в чл. 182, ал. 1, т.4 от ЗДвП, а именно 800 лева. В обжалвания електронен фиш изрично не е направена връзка между двете разпоредби, но описанието на нарушението и размерът на определената санкция ясно сочат, че административнонаказателната разпоредба на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП е обвързана именно с разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, поради което пропускът не съставлява процесуално нарушение от категорията на съществените и не е основание за отмяна.

Тази непрецизност следва да бъде отстранена, чрез изменение на ЕФ в частта на приложимата санкционна разпоредба.

Независимо, че съдът констатира, че в атакувания електронен фиш непълно е посочена санкционната разпоредба, съдът намира, че не са налице основания за отмяна на

електронния фиш, а единствено за неговото изменение по отношение приложимата санкционна разпоредба. Съгласно [чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН](#) съдът изменя обжалвания акт, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В настоящия случай такова изменение е допустимо, тъй като всички обстоятелства от състава на нарушението по [чл. 21, ал. 1 ЗДвП](#) са подробно описани в електронния фиш, предявени са на жалбоподателя, който е имал възможност да се защитава срещу тях. В същия смисъл са и разясненията, дадени с ТР № 8/16.09.2021 г. по тълк. дело № 1/2020 г. на ОСС на ВАС, I и II колегия: (...) районният съд разглежда спора по същество, т. е. представлява инстанция по същество, която, когато установи, че административнонаказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието, следва да упражни правомощието си да измени издаденото наказателно постановление, а не да го отменя като незаконосъобразно. (...) Обратното би значило нарушителят да остане ненаказан при проведено пълно доказване на извършено административно нарушение от фактическа страна, т. е. да остане ненаказано противоправно поведение, което изпълва съдържанието на различна от посочената в наказателното постановление законова разпоредба, който резултат противоречи на целите на административното наказание, регламентирани в [чл. 12 ЗАНН](#). (...) при липса на съществено изменение на съставомерните факти в наказателното постановление на основание [чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК](#) във връзка с [чл. 84 ЗАНН](#), районният съд може да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, т. е. районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя наказателното постановление. " На въззивника са били предявени и той се е защитавал срещу всички факти от състава на нарушението по [чл. 21, ал. 1 ЗДвП](#), поради което не се касае за съществено изменение на обстоятелствената част на нарушението.

Доколкото е налице обективизирана претенция от страна на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира, че следва да уважи същата, тъй като издаденият ЕФ е законосъобразен в неговата цялост. Доколкото по делото не се е явил процесуален представител, а само е изготвено писмено становище, съдът намира, че следва да присъди и минималното възнаграждение в размер на 80 лева, на основание чл. 63, ал. 5, вр. ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система серия К № 6276527/2022г., издаден от

СДВР, с който за извършено нарушение на [чл. 21, ал.1 ЗДвП](#) и на основание [чл. 189, ал.4](#), вр. [чл. 182, ал.4 ЗДвП](#) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 800,00 лева, КАТО ПРЕКВАЛИФИЦИРА основанието за налагане на санкция на такова по чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

В останалата му част потвърждава ЕФ изцяло.

ОСЪЖДА А. А. А., с ЕГН:*****, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63, ал. 5, вр. ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____